

След Освобождението султаните Сеадет Герай и Ферхад Герай продават земите си на българите. Малкото турци се изселват, а в северозападния край на селото се настаняват цигани. Населението нараства чрез естествения прираст, както и от заселените в южния край бежанци от турска Тракия. През 1905 г. селото има 192 къщи с 1040 жители, през 1926 г. – 253 къщи с 1389 души, за да достигне през 1946 г. до 1638 жители. След това започва намаляване на населението и през 2001 г. то е 901, а през 2010 – 787 души. Този процес продължава и днес.

В миналото основен поминък са земеделието, овцевъдството, лозарството. През периода 1944–1989 г. се налага лозарството. В близост до селото се изгражда винарска изба. Блатец става център на АПК (Аграрно-промишлен комплекс). Блатото е пресушено, а земеделските масиви се напояват от каналите на системата „Средна Тунджа“

В с. Блатец има основно училище, създадено през 1860 г. Черквата „Св. св. Кирил и Методий“ (паметник на културата) е построена през 1872 г. от майстор Генчо. През 1926 г. е основано читалище „Пробуда“, преименувано по-късно на „Къню Мераков“ – читалищен деец, разстрелян през 1944 г. като ятак на партизаните.

Землището на селището с дължина 17 км и ширина 3–4 км се простира от р. Мараш на север до жп линията Сливен – Зимница на юг, Граничи със землищата на селата Глушник, Мокрен, Драгоданово и Жельо войвода. Обработваемите земи са с дилувално и алувиално-ливадни почви. Северните райони са заети от планинските ридове на Гребенец планина, достигаща до височина 821 м. Тя е южния рид на Удвой планина (Чатал балкан), част от Източна Стара планина. Номенклатурата на местностите в полския район е смесена – турска и българска, докато в планинските местности преобладават българските наименования. Някои от тях са свързани с изчезналото село *Саръ биад*, хайдушкото движение и местните султани.

Първият род тук е *Ба̀ноалар*. Други: *Илййчоалар*, *Мўсьоалар*, *Пачелйите*, *Вълчѐнките*, *Данипѐнковите*, *Бурлѐците*, *Тамахкѐрови*, *Урўмите*, *Барўмите*, *Чалѐците*, *Делиивѐновите*, *Чепйиите*, *Гангѐлите*

ЖИ: *блатѐчанин*, *блатѐчанка*, *блатѐчани*, *блатѐанче*

МИ: *Азмѐка*(*Сѐжскдовица*), *Алчѐка*, *Ат чайр*, *Ба̀ба На̀на*, *Баджѐ дерѐ*, *Бѐйчо кърѐ*, *Басѐнското* (*Басѐнската мерѐ*), *Бѐйското лѐзе*, *Бел алѐн*, *Бѐлия герѐн*, *Бѐлия дол*, *Блатѐц*, *Бозалѐка*, *Бозалѐшки път*, *Бѐклуджѐ*, *Брѐста*, *Букѐр алчѐ*, *Бурсѐшки дрѐки*, *Бурйишка могила*, *Бунѐр алчѐ* (*Кладенеца*), *Бурсѐкова дрѐка*, *Бѐлата чеимѐ*, *Вѐтата пѐдѐрница*, *Вѐтия друм* (*Дѐлбѐкия път*), *Вѐтърницата*, *Гѐброво пладнище*, *Гѐрга махалѐ*, *Герѐня*, *Глоджѐка*, *Глушиненски път*, *Голѐза* (*Голѐма Голѐза*, *Мѐлка Голѐза*), *Голѐмата корйѐ*, *Голѐмата чеимѐ*, *Голѐм марѐн* (*Марѐнски извор*), *Гѐрната махалѐ*, *Гортѐл*, *Грама̀дата*, *Гѐста могила*, *Гюрджѐлика*, *Двѐте могили*, *Дебѐлата могила*, *Дерѐ азмѐ*, *До брѐста*, *Дованджй тарлѐ*, *До Голѐмата чеимѐ*, *До грѐбищата* *До Дѐрвѐрския път*, *До Есирлййските лѐзѐ*, *До клѐденеца*, *Дѐлната махалѐ*, *До Сѐло*, *Драгйѐца*, *Драгйишка*